

Marató de problemes. The Last Dance

Francesco Virgolini

Ñifáuuuuu

Python me lo confirmó
Gente de C++
El Poema me lo regaló
Francesco!
de los digitos dividió
πεπεπε πεπεπε ohh
Y Virgolini somos tú y yo (Ponle)

Y encontré la secuencia, Python me lo confirmó (¿Qué me confirmó?)
Sumando digitos divide, El Poema me lo regaló
Y sumando los cuadrados, de los digitos dividió
Del dos mil ventitres a la primera
Y Virgolini somos tú y yo

Repicando
Materó está bien dura, Materó está divina
Hi ha els Desmenelaos, i els Zeros de Riemann
Drogauss porta la zandunga, Secta Aleu bilirrubina
I el millor equip, son Epic-morfismes
Dos contra seis viene llegando, Matezinfo está en camino
El mundo se está sumando, a la fiesta de los Virgolinos (Ponle)

Y encontré la secuencia, Python me lo confirmó
Sumando digitos divide, El Poema me lo regaló
Y sumando los cuadrados, de los digitos dividió
Del dos mil ventitres a la primera
Y Virgolini somos tú y yo

Vamos Incompactes, Algebros te espera
Llama a Matfisneta, Weierstrass se cuela
Desigualtat del coixí-suat y el mundo se entera
Si tú eres Virgolino, saca tu bandera
Ponle

Y encontré la secuencia, Python me lo confirmó
Sumando digitos divide, El Poema me lo regaló (¿Qué es la que hay, papá?)
Y sumando los cuadrados, de los digitos dividió
Del dos mil ventitres a la primera
Y Virgolini somos tú y yo

Pa' los McQueenes y las Materas, vamos
¿Qué la que hay Fran? Ahora sí, nadie nos baja de aquí
Ponle ahí, cuchi cui. Gustoso y mira cómo gozo (Botin)
Yo te lo dije
Gente de Zorna
Tú sabes
Lo mejor que suena hoy

Aquí s'acaba la història de Francesco Virgolini a la Marató, però seguirem a molts altres llocs, als vostres cors en particular. Vam començar l'any de la pandèmia, a mi personalment em va salvar mentalment. Recordo pensar durant hores com passar d'envoltar un cercle a dos en un doble toro o com penjar el quadre de l'Einstein tal que si el Samu despenjava qualsevol clau, caigués, fins resoldre l'últim problema sortint a correr la hora del dia que ens deixava el Perro Sanchez.

Després de guanyar, tot i que tres equips fessin més puntuació que nosaltres, erem els favorits. Van sortir uns enemics, els Rayo McQueen, que ara són els nostres germans (i qui escriuen els problemes). Ens van guanyar pels péls. Però es que Eulerdos es va tancar dos dies a casa el Baroja menjant Doritos (goals), uns altres 2001 també ens van guanyar, els iaïos anaven mamadíssims. El gen Virgolini es va estendre i ja hi havia més solucions on importava més la història que les mates.

L'any passat ens va tocar organitzar, junt amb Rayo. Va ser un goig, les vostres solucions són memorables. El Redón llegint la versió dramatitzada del problema de l'Aleix i la Joana, els dibuxos totalment il·legibles dels diagrames de Venn que vaig haver de corregir durant hores. El format semipresencial va permetre que algú només vingués a robar galetes i altres es destrossessin la salut durant una setmana.

Aquest any ha tocat a distància. Ens hem quedat els més rials, han estat moltes hores de meet i encara més de l'Edgar resolent tots els problemes. Gràcies als organitzadors pels problemes xulissims, us hem dit cutres però sou els millors, els enunciats són la polla (veure el nostre Pitagores). Hagues estat bé que ens haguessiu avisat dels errors i de que em podia tirar a varies de les vostres mares (tot i que millor demanar perdó que permís).

Ens ho hem passat molt bé, hem dedicat moltíssimes hores, encara que sigui només a escriure xorrades, però cada minut ha valgut la pena. Em perdonareu per abandonar l'esperit ludicofestiu de la Gozadera, però evidentment, hem d'acabar [així](#). Gràcies a tots els que heu estat Virgolinis, us estimo. I gràcies als que us hi heu sentit. També us estimo.

Què se n'ha fet d'aquella equip de la Marató, saps quin et dic? Els he llegit aquest matí...
Creus que els faria gràcia saber Que amb tant de temps, des de tant lluny, Pensem en ells?
Què va passar-li als matfis del 2000? Potser una nit van fer una resolució final molt trista... O van mirar-se després d'un meet lent i infernal I ho van saber, i ho van notar...
Creus que hi ha dies que els ballen pel cap enunciats rabiosos per ser una problemá. I si ets a prop els sents xiular? I gairebé res ha canviat, només que ara ningú les fa.
Es trucarà aquell equip de la Marató? Seran amics? Entendran quelcom dels seus escrits?
Creus que a vegades es pensen els problemes d'altres anys I els van solucionant pel passadís?
Sospitarà la resta d'organitzadors El riure amb que linea a linea escrivíem els Tex? Sabran que, almenys per nosaltres, durant un temps van fer que tot fos una mica més divertit?
Què se n'ha fet d'aquell grup d'amics? Què ha transcendit? Hi he pensat aquest matí...